

مرکز مجاز امام صادق علیه السلام

اصول الفقه (حجیت قیاس)

حجیت قیاس

جلسه ۳۸۸

استاد شفیعی

اعطاء حکم

به نظر قیاس در نزد شارع سزاوار است که فرع دارای همان حکم اصل باشد نتیجه: شارع بر این فرع، حکم فعلی نموده مانند همان حکم اصلی پس دلیل از قیاس است و نتیجه ی دلیل از شارع است.

تغایر دلیل و نتیجه

باید بین «مستدل به» و «مستدل علیه» تغایر باشد. در حالی که در تعریف ذکر شده از قیاس این تغایر دیده نمی شود. زیرا «مستدل به» همان «مستدل علیه» است.

وجه دفع

اثبات، در حقیقت فعل قیاس است که حکم اصل را بر فرع حمل می کند این حمل، عمل قیاس است نه شارع پس دلیل، حکم قیاس است و نتیجه دلیل - حکم مستدل علیه - حکم شارع است.

ارکان قیاس

۱. الأصل : همان مقیس علیه است که حکمش معلوم است.
۲. الفرع : همان مقیس است که هدف، اثبات حکم برای اوست.
۳. العلة : همان جامع مشترک میان مقیس و مقیس علیه است.
۴. الحكم : همان حکمی است که از مقیس علیه به مقیس می خواهیم سرایت بدهیم.